

men inden menighedsrådet afleverer forslag til budget til provstiuudvalget.

Kirkeministeriet kan derfor tilslutte sig forslaget i betænkningen om, at menighedsrådene én gang i løbet af valgperioden formulerer målsætninger, mål og konkrete prioriteringer og indgår i en proces med fastlæggelse af prioriteringer på provstiniveau. Det vil endvidere være naturligt at følge op på prioriteringerne en gang om året og eventuelt revidere disse.

Såfremt denne orientering foregår ved, at menighedsrådet indkalder til et menighedsmøde en gang om året, kan det anføres, at dette i sig selv vil skabe større åbenhed i praksis, idet det sikres at en større gruppe af sognets beboere får kendskab til afholdelsen af mødet, jf. proceduren for indkaldelse til menighedsmøder i § 41, stk. 4, i lov om menighedsråd. På et menighedsmøde har alle menighedens medlemmer taleret (i modsætning til et menighedsrådsmøde), og der skal udarbejdes et referat af menighedsmødet. Drøftelserne bliver hermed bredt ud og bliver foretaget på et mere hensigtsmæssigt tidspunkt i forhold til den videre beslutningsproces.

Kirkeministeriet er dog af den opfattelse, at betænkningens forslag om, at menighedsrådet skulle offentliggøre en skriftlig beretning og plan for det kommende år, er unødvendig - jf. også høringssvarene til betænkningen - da der ikke fra centralt hold bør stilles detaljerede krav om formen for beretning og plan. Menighedsrådene vil under alle omstændigheder frivilligt kunne vælge at supplere menighedsmødet med en skriftlig beretning, der kan offentliggøres i kirkebladet eller på sognets hjemmeside.

2.4.3.3. Lovforslagets udformning

Det foreslås, at menighedsrådet i løbet af foråret skal holde et menighedsmøde – eksempelvis efter højmessens – hvor rådet redegør for regnskabet for det forløbne år, og hvor rådets overvejelser om budgettet for det kommende år fremlægges i lyset af rådets planer og målsætninger for det fremtidige arbejde.

Dette forslag medfører, at der i stedet for menighedsrådslovens § 34, stk. 4, som derfor ophæves, indsættes et nyt stykke i § 41, som omhandler menighedsmødet, jf. lovforslagets § 6, nr. 9 og 10.

Der henvises herom i øvrigt til bemærkningerne til lovforslaget § 6, nr. 9 og 10 (§ 34, stk. 4, og § 41, i lov om menighedsråd).

2.5 Menighedsrådenes virksomhed (ny formulering af økonomilovens udgiftsbestemmelser i § 2)

2.5.1. Kirke- og præstegårdskassernes udgifter

2.5.1.1. Gældende ret

Økonomilovens § 2 er en i princippet udtømmende beskrivelse af, hvad kirkekassen og en eventuel præstegårdskasse kan anvendes til. Igenom årene er formålene blevet udvidet, i takt med at nye udgiftstyper er blevet føjet til. § 2 er sidste gang blevet ændret ved lov nr. 609 af 6. juni 2007, og indeholder efter denne ændring 18 punkter.

Menighedsrådet har traditionelt haft et mindre rådighedsbeløb til andre formål. Rådighedsbeløbet blev indføjet i menighedsrådsloven med ændringen i lov nr. 207 af 12. april 1949, idet menighedsrådene fik mulighed for at anvende op til 500 kr. til stedlige kirkelige formål. Der var tale om udgifter til befordring af ældre til gudstjeneste, tilskud til kirkeblad, publikationer m.v. samt fremmede talere, anskaffelse af bøger og undervisningsmaterialer. Frem til lovændringen i 2003 steg rådighedsbeløbet til 125.000 kr. Rådighedsbeløbet blev afskaffet i 2003, da der blev indført en generel hjemmel til at afholde udgifter til lokale »kirkelige aktiviteter«.

Efter de gældende regler har menighedsrådet adgang til at finansiere udgiften til præstens deltagelse i kurser, som født medlem af menighedsrådet, af kirkekassen, såfremt deltagelse må vurderes at være relevant for den kirkelige virksomhed i sognet. Det kan for eksempel gælde udgifter til et ledelseskursus for præsten, hvis denne vælges som daglig leder for kirken personale. Tilsvarende gælder tekniske eller administrative kurser, for eksempel i forbindelse med hjælpemidler der anskaffes til hjælp for præsten (Afstyr, IT m.v.).

2.5.1.2. Kirkeministeriets overvejelser

Den gradvise tilføjelse af nye punkter har betydet, at § 2 i dag fremstår som en u håndterlig sammenblanding af brede udgiftsarter (f.eks. løn og andre udgifter til kirke- og kirkegårdsfunktionærer) og konkrete udgiftsformål (f.eks. kirkeblad og konfirmationsforberedelse).

Denne stadig mere detaljerede opstilling af udgiftsposter er en udvikling, der er gået modsat udviklingen i bevillingsreglerne, der reguleres i økonomilovens § 7. Med ændring af økonomiloven i 2003 blev der i økonomilovens § 5 (nu § 7) indført en rammebevilling, gældende for kirke- og præstegårdskasserne. Det betød, at menighedsrådet i deres disponering ikke længere var bundet af budgettets specifikation på en-